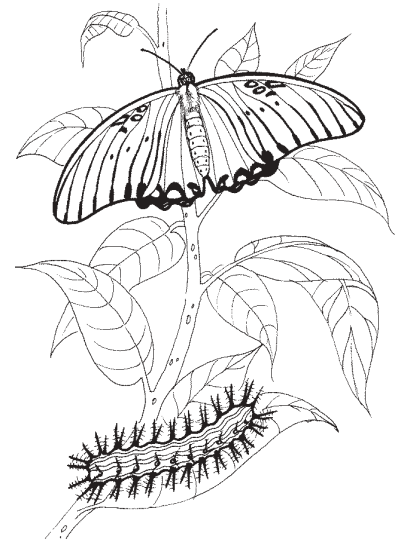
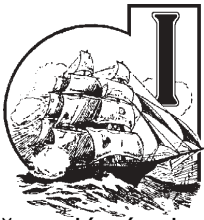

Con Bướm

Nhà báo nổi tiếng A-thơ một lần kia đã phác họa một đám những con sâu bướm đau buồn khiêng một cái xác kén đến nơi an nghỉ cuối cùng. Những con sâu bướm tội nghiệp, đau khổ kia, mang trên người toàn màu đen, đang than khóc. Trong khi đó, một con bướm rực rỡ đang vẫy cánh vui sướng bên trên đồng rác rưởi và sinh lầy của mặt đất, mãi mãi thoát khỏi cái vỏ giam giữ nó.

Không cần phải nói, A-thơ diễn tả một cuộc đua tang bình thường. Ông đã cố kiếm cách để truyền đạt ý tưởng là khi những người thân yêu của chúng ta qua đời, thì thật là ngốc khi chỉ nhớ đến cái kén và tập trung sự chú ý của chúng ta ở những cái di hài đó, mà quên đi con bướm tươi đẹp kia.

Tôi đứng trên một bãi biển. Một chiếc tàu với những cánh buồm trắng

căng gió sớm lao vào đại dương. Tôi đứng đó nhìn theo nó cho đến khi bóng nó nhạt nhòa nơi chân trời, một ai đó đứng bên tôi nói, “nó đi mất rồi.” Đi đâu? Nó chỉ mất đi trong mắt của tôi, chứ nó vẫn còn đó. Vào lúc mà một ai đó nói rằng, “nó đi mất rồi”, thì có những người khác nhìn thấy nó hiện ra. Những tiếng la hò một cách vui sướng, “nó đến rồi kìa!” Đó là sự chết.

Henry Scott Holland

Tiến sĩ Werner Von Braun, người được biết đến qua vai trò tiên phong trong chương trình không gian của Mỹ, đã nói, ông có những lý do “khoa học cơ bản” để tin rằng có cuộc sống sau cái chết. Ông giải thích, “Khoa học đã nhận thấy rằng không có một cái gì biến mất mà không để lại dấu vết. Thiên nhiên không biết đến sự tuyệt chủng. Tất cả cái mà nó biết đến là sự biến đổi. Nếu Thiên Chúa áp dụng nguyên tắc cơ bản đến từng phút và những phần bình thường của vũ trụ, chẳng có ý nghĩa hay sao khi kết luận rằng Ngài áp dụng nó vào kiệt tác trong sự sáng tạo của Ngài - linh hồn con người? Tôi nghĩ là có.”

Những suy nghĩ về những người thân yêu của chúng ta đã mất

Rất nhiều người lớn tuổi phải trải qua một thời gian đau buồn. Bạn bè của họ đều đã ra đi, người bạn đời của họ cũng ra đi, cuộc sống của họ thì rất khó khăn nếu không nói là đau khổ, và họ không thể làm được những điều mà họ thường thích làm. Họ có thể cho rằng họ là gánh nặng cho người khác. Nhưng với những người lớn tuổi biết Chúa thì họ sẵn sàng khi thời giờ của họ đến. Họ sẵn sàng, hài lòng và thoải mái trong việc vào Thiên đàng. Và họ cho rằng đó là điều nên xảy ra.

Bạn bè và những người thân yêu mà họ để lại phía sau là những người cảm thấy việc họ ra đi là một sự nặng nề, bởi họ nhớ người bầu bạn của họ. Bạn nghĩ về những việc bạn có thể nói hay làm cho bạn bè, thân nhân, chồng hay vợ và bạn cảm thấy xót xa về điều đó. Bạn đau thương bởi cảm giác mất mát. Nhưng đó chẳng phải là một sự mất mát, bạn thấy đó? Những người thân yêu của bạn đang chờ đợi bạn trên Thiên đàng.

Họ đang động viên bạn; đang ủng hộ; đang cầu nguyện cho bạn trên Thiên đàng. Vậy đừng nghĩ rằng họ đã xa rời bạn. Họ chỉ đang ở ngay khúc quanh trước mặt bạn mà thôi, hãy nói chuyện với họ.